

Czytania: 1 Kor 15,1-8; Ps 19,2-5; Aklamacja J 14,6b.9c; J 14,6-14

Filip był początkowo uczniem Jana Chrzciciela, pochodził z Betsaidy, nad Jeziorem Galilejskim i przed swoim powołaniem znał się z Piotrem i Andrzejem. Kiedy spotkał Jezusa i usłyszał „Pójdź za mną” poszedł natychmiast, ale również od razu zaczął opowiadać o Jezusie innym mówiąc: „Znaleźliśmy Tego, o którym pisał Mojżesz w Prawie i prorocy - Jezusa, syna Józefa z Nazaretu”. Filip wykazał się troską o nakarmienie tłumów i był obecny przy rozmnożeniu chlebów. W swoim chodzeniu za Jezusem był wyraźnie zauważalny, bo kiedy niektórzy Grecy chcieli poznać Jezusa zwracają się do Filipa o pośrednictwo w nawiązaniu z Nim kontaktu. Może dlatego później apostołował wśród Greków. To Filip prosił Jezusa: Panie pokaż nam Ojca, na co otrzymał odpowiedź: „Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także Ojca. Dlaczego więc mówisz: Pokaż nam Ojca? Czyż nie wierzysz, że jestem w Ojcu, a Ojciec jest we Mnie?” (J 14, 8-10a). Przez co Jezus wprowadza apostołów w tajemnicę Trójcy świętej wyjaśniając relację między Nim a Ojcem. Filip zginął śmiercią męczeńską przez ukrzyżowanie i ukamienowanie w Hierapolis (zachodnia Turcja).

Św. Jakub zwany młodszym, bo później dołączył do grona apostołów niż Jakub Starszy, był on bratem św. Judy Tadeusza i w pewnym stopniu krewnym Jezusa. Jakub stał na czele kościoła Jerozolimskiego, był jego filarem i autorytetem również dla św. Pawła, który o nim wspomina w jednym ze swoich listów. W liście do Galatów mówi, że jak był w Jerozolimie to spotkał się z Piotrem a z pozostałych apostołów poznał jedynie „Jakuba, brata Pańskiego” (1,19). Jakub jest autorem listu, w którym wyjaśnia, jak walczyć z pokusami, i przypomina, że: „wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie (Jk 2,17)”. Pod wpływem intrygi jednego z arcykapłanów został oskarżony o naruszenie prawa i skazany na ukamienowanie, tak właśnie o jego śmierci pisze historyk żydowski Józef Flawiusz w swoim dziele: *Dawne dzieje Izraela*. (20,9,1).

Obaj apostołowie budowali fundamenty Kościoła wskazując na potrzebę niezłomnej wiary w Chrystusa i swoim życiem pokazali, że to Chrystus prawdziwie jest dla nich drogą, prawdą i życiem.

o. Wiesław Jonczyk SJ